

det også er min vurdering, at det vil være ufarbart at bruge den metode, som hr. Søren Pind foreslår.

Kl. 15.10

Jeg anerkender så, at det menneskesyn, som begge disse to ekstreme synspunkter hviler på, er et positivt og godt menneskesyn, hvor man gerne vil det bedste for sine medmennesker. Jeg vil bare sige, at der desværre ingen nemme løsninger er i den her sag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ønsker fru Karen Hækkerup et afsluttende spørgsmål? Værsgo.

Karen Hækkerup (S):

Jeg vil blot sige, at det jo er meget tydeligt, at der er de to modpoler. Der er den ene modpol, som hedder interneringslejligheder eller fængsler, hvor vi burer folk inde uden dom, og så er der den anden modpol, som oppositionen i Danmark ønsker, nemlig at oprette sundhedsrum, som skulle være heller, hvor narkomanerne kunne indtage deres stof med henblik på at få overskud til at gå i behandling.

Regeringen har så valgt at sige: Det ene er ekstremt, og det andet er også ekstremt, så vi fortsætter bare den linje, som vi har kørt, og som man har kørt i Danmark de sidste 30 år, og som vi jo alle sammen ved desværre ikke har virket.

Jeg er ked af, at det var det, som vi fik ud af de her spørgsmål i dag. Men jeg er dog glad for og tryk ved, at jeg både fra justitsministeren og nu også fra sundheds- og indenrigsministeren har fået bekræftet, at man dog trods alt ikke vil opføre interneringslejligheder for narkomaner. Så langt så godt.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg kan bekræfte, at der er to modpoler. Og derfor er det jo også ret fornuftigt, da fru Karen Hækkerup jo selv i et tidligere spørgsmål efterlyste kompromiser, at kompromiset mellem to modpoler repræsenterer regeringens politik.

Det handler ikke om bare at fortsætte, nej, det handler om en skærpet indsats. Det er sådan set baggrunden for regeringens oplæg »Kampen mod narko«, hvor vi i øvrigt har haft den glæde, at man meget bredt i Folketinget har bakket op, også da man skulle finde de økonomiske ressourcer til den handleplan. Og jeg vil bestemt ikke være den, der er ked af det, hvis vi også i forbindelse med de satspuljeforhandlinger, der

skal i gang i efteråret, på ny kan give hele det her politikområde et serviceeftersyn.

Jeg er dybt, dybt, dybt uenig. Hvis man sammenligner vores situation, så har vi fuldstændig lige så meget kontrol over det her, som man har i en række sammenlignelige lande. Det er stadig væk sådan, kan man sige lidt firkantet, at der er flere, der ikke er narkomaner, end der er narkomaner; tilgangen er meget beskeden. Det er sådan set ikke et område, hvor man bare kan sige, at der ikke er nogen succes.

Men det er klart, at hvis man foregøgler sig, at man når en situation, hvor man kan skabe et samfund helt uden narkomaner, så har man altså sat sit forventningsniveau så højt, at det aldrig nogen sinde kan indfries. Og det er vel det, der står tilbage, at både hr. Søren Pind og fru Karen Hækkerup har den vision, og den er flot at have, men hvis man tror, at der er nemme løsninger til at virkeliggøre den vision, så tror man altså galt. Og derfor bekræfter spørgetiden mig i, at det også på det her punkt er den helt rigtige kurs, regeringen følger.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 36:

Forslag til folketingsbeslutning om et autorisationssystem for indvandrertolke.

Af Anne-Marie Meldgaard (S) m.fl.
(Fremsat 30/3 2005).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Beslutningsforslaget peger på et reelt problem. Det er vanskeligt at skaffe kvalificerede indvandrertolke. Spørgsmålet er, om det forslag, vi har til behandling, vil forbedre situationen. Der er til dato uddannet 81 statsprøvede tolke i fem sprog, og dertil kommer de tolke, der efter en prøve er optaget på Rigspolitiets tolkeliste.

Regeringen er opmærksom på situationen og har gennem de seneste år taget forskellige initia-